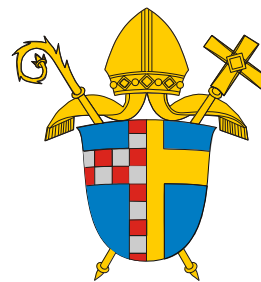


DOPIS NEMOCNÝM

POSTNÍ DOBA A VELIKONOCE 2015



Drazí Vy všichni, kteří jste kvůli nemoci upoutáni na lůžko anebo Vám už nohy neslouží tak, abyste mohli dojít do společenství Vaší farnosti do Vašeho kostela, abyste všichni mohli společně prožívat veliký dar Eucharistie. Chci Vás ujistit, že i přes Vaši tělesnou slabost stále patříte do společenství tajemného Těla Kristova. Možná vzpomínáte, že jsem Vám v adventu psal něco o pokladech, které církev ve Vás má. Hodnota Vašich bolestí a utrpení se počítá. Také jsem se zmiňoval o roce Zasvěceného života. Je to stále téma a stálá výzva i pro Vás, abyste své utrpení obětovali za nová kněžská a duchovní povolání. Chci ale upozornit na jeden fakt: zasvěcený život znamená, že se člověk rozhoduje k následování Krista a dává mu vše, co může. Chce se vlastně s Pánem sjednotit už na tomto světě. A právě v té souvislosti si uvědomuji, že i každý nemocný má možnost se sjednotit s Kristem v Jeho utrpení. Asi se nevypravíte do kostela na pobožnost Křížové cesty, ale nic přece nebrání, abyste tuto cestu utrpení Pána rozjímalí doma a tím vlastně také nabízeli i své utrpení, které má svůj hluboký význam. Ježíš trpěl pro nás a pro naši spásu. Já se mohu i ve své samotě stát jakoby Šimonem Cyrenským, který Pánu v díle záchrany světa pomáhá. A že ta záchrana světa má dnes zcela konkrétní podobu, stačí se podívat na zprávy a vidíme, kolik nenávisti mezi lidmi panuje. Aby se tato zloba překonala, je nutná nekonečná láska Boží, která je schopná skrze utrpení Pána veškeré zlo překonat. A tak zasvěťme i svůj život, poznamenaný utrpením nemoci, Pánu a nabídněme Mu svou spolupráci. On sám

nám bude v tom pomáhat, protože skrze Eucharistii máme účast na Jeho životě, na Jeho slávě, ale také na Jeho utrpení. Moc Vás prosím o modlitby za mír a pokoj ve světě, modlete se za Svatého otce, a když tam zbude malá skulinka pro modlitbu za mě, budu moc rád.

Požehnaný svatopostní čas i pravou velikonoční radost přeje a ze srdce žehná

+František V. Lobkowicz

Poéma Adamův pláč

(Z knihy *Moudrost Silvána z Athosu*, KNA 2010)

Adam, otec lidstva, v ráji poznal sladkost Boží lásky; a proto, když byl pro svůj hřích z ráje vyhnán a Boží lásku ztratil, hořce trpěl a z hloubi srdce sténal. Celá poušť zaznívala jeho vzlykáním. Jeho duši trýznila jediná myšlenka: ‘Zarmoutil jsem Boha, kterého miluji.’

Neoplakával Eden ani jeho krásu, ale ztrátu Boží lásky, která v každém okamžiku neukojitelně přitahuje duši k Bohu. Podobně každá duše, která v Duchu svatém poznala Boha a poté milost ztratila, zakouší Adamovu bolest. Duše trpí a trápí se, neboť zarmoutila Pána, kterého miluje.

Adam sténal, ztracený na zemi, která mu už neskýtala radost. Tesknil jen po Bohu a volal: ‘Má duše žízní po Pánu, v slzách jej hledám. Jak bych ho mohl nehledat? Ani na chvíli na něj nemohu zapomenout, má duše po něm prahne, přebolestně sténám. Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nad svým padlým tvorem.’

Adam plakal: „Má duše je zlomená přílišnou bolestí. Zranil jsem Boha, svého milovaného. A i kdyby mě Pán ještě přijal do ráje, i tam bych plakal a trpěl. Protože jsem zarmoutil Boha, kterého miluji.“

Může být nemoc "darem"?

Milí přátelé, každý z nás už někdy pocítil, co znamená být nemocen. Když nemoc přijde, často nás to zaskočí a někdy i pořádně vykolejí. Jedním z přání je pak co nejrychleji se uzdravit. Je ale mnoho těch, pro které je nemoc celoživotním křížem. Toto téma nemoci, utrpení a bolesti je pro mne vždycky záhadou a tajemstvím.

Slyšel jsem krásnou myšlenku, že společnost je tak silná, jak je silný její nejslabší jedinec. Dá se to použít pro farnost, nebo i rodinu. Mám radost, že v mnoha našich rodinách i farnostech jsou nemocní středem zájmu. Je to silné svědectví křesťanů okolnímu konzumnímu světu. Možná jste sami byli svědky, jak modlitba za nemocného spojila celou farnost i samotnou rodinu.

S obdivem sleduji s jakou obětavostí a kolik času věnují rodiče svým nemocným dětem a pak se to za padesát či šedesát let obrátí a tyto děti to vracejí svým nemocným rodičům. S jakou něhou, trpělivostí a láskou pečují o své nemohoucí rodiče, kteří se často stávají opět dětmi.

Když se na nemoc dívám tímto úhlem pohledu, tak mi připadá, že je vlastně i darem a zdrojem Božího požehnání.

A ještě jednu věc mám na srdci. Jsem velmi rád, že také vy, drazí nemocní, jste rodinou naší Tv Noe. Nesete nás ve svých modlitbách a my s vděčností nabízíme to, co je v našich silách pro vás. V přenosech bohoslužeb, v nabídce pořadů chceme s vámi tvořit jedno společenství církve. Shromažďovat se kolem našeho Pána a s ním prožívat a nést všechny okamžiky života.

Kristovo vzkříšení ať vás naplní radostí i pokojem

P. Leoš Ryška, salesián, ředitel Tv Noe

Nemocný je Kristovým tělem

(Papež František Anděl Páně 8.2.2015)

Kristovo dílo spásy se nevyčerpává osobou Krista v rámci Jeho pozemského života, nýbrž pokračuje prostřednictvím církve, svátosti lásky a Boží něhy prokazované lidem. Když Ježíš posílá svoje učedníky, uděluje jim dvojí poslání: zvěstovat evangelium spásy a uzdravovat nemocné (srov. Mt 10,7-8). Církev věrná tomuto učení vždycky považovala péči o nemocné za integrální součást svého poslání. „Chudé a trpící budete mít mezi sebou vždycky,“ upozorňuje Ježíš (srov. Mt 26,11), a církev je neustále cestou nachází a nemocné pokládá za přednostní cestu k setkání s Kristem, aby Jej mohla přijmout a sloužit Mu. Pečovat o nemocného, přijímat jej a sloužit mu, znamená sloužit Kristu, protože nemocný je Kristovým tělem.

Modlitba

Bože, děkuji ti, že jsi naděje všech,
kteří musí žít v temnotě nepokoje,
světlo, které osvěcuje každého člověka,
světlo, které zazářilo z výsosti,
světlo, které nezná žádného večera,
naše světlo a náš život,
že jsi do naší temnoty přinesl své světlo.
Amen.

x x x x x x x